

Nr 51

Av fru Olsson, Elvy, och herr Olsson, Johan, om vidgade möjligheter för handikappade att erhålla utbildning och tjänst.

(Lika lydande med motion nr 69 i Andra kammaren)

Inom vida kretsar såväl bland samhällseliga institutioner som bland arbetsgivare och allmänhet har man en bristande tro på de handikappades förmåga att fullgöra olika arbetsuppgifter. Detta torde i stor utsträckning grunda sig på förhållandet att samhället inte tillräckligt vinnlagt sig om att utforska vilka sysslor handikappade kan ägna sig åt. Man kan därför i anställningsbestämmelser och bestämmelser för inträde till olika utbildningsanstalter finna en rad omotiverade hinder uppställda.

Som exempel kan nämnas seminariestadgan. I dess 22 § tredje stycket stadgas att sökande till seminarium skall ifylla speciellt läkarintyg och insända detta till seminariet. Seminariets läkare granskar intygen enligt instruktion från skolöverstyrelsen. Den senaste instruktionen är utfärdad den 1 september 1958. Enligt denna är seminarieläkarens bedömning sammankopplad med det statliga kravet på friskintyg för tillsättande av ordinarie tjänster. Dessutom stadgas i seminariestadgan att lärarkandidat, vilken befinns lida av sjukdom eller lyte, som gör honom olämplig för seminariearbete eller kan menligt inverka på andra lärarkandidater, skall vara skyldig att avgå från seminariet.

Vid intagningar till olika utbildningsvägar varierar framgångsvägarna. Vid intagning till sjuksköterskeskola förekommer både insändande av läkarintyg och undersökning av skolans läkare. I samband med sådan undersökning har vid olika tillfällen elever avrättats från att påbörja den planerade utbildningen. Man har anledning förutsätta att man därvid som riktmärke haft förhållandet att det krävs friskintyg — vilket innebär frihet från lyte — för att erhålla ordinarie tjänster.

De statliga kraven om frihet från lyte liksom t. ex. seminariestadgans bestämmelser om lytets inverkan på andra lärarkandidater bör enligt vår mening omprövas. En liberalisering bör syfta till att handikapp inte skall utgöra hinder för att erhålla ordinarie tjänster, om det inte på ett påtagligt sätt skulle försvåra utövandet av tjänsten. En sådan reform måste givetvis följas av att inträdeskraven till respektive läroanstalter ändras i motsvarande mån. I samband med en sådan reform bör relativt stor generositet iakttagas. Med den specialisering som blir alltmer markerad torde det

finnas stora möjligheter att finna lämpliga sysselsättningar även för personer med vissa handikapp så att de kan göra en fullgod insats.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om översyn dels av principerna för tillsättande av ordinarie tjänster, dels av inträdeskraven till läroanstalter, t. ex. lärarutbildningsanstalter och sjuksköterskeskolor, allt i syfte att eliminera nu rådande omotiverade hinder för handikappade.

Stockholm den 17 januari 1967

Elvy Olsson (cp)

Joh. A. Olsson (cp)
